GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT

Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)

Seite 275v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

amor nō ꝑsupponit alias tres
formas, nisi in virtute rectitudinis
sicut enim rectitudo ꝑ suum
obiectum, mediante obiecti similitudine, transformat transformatione
q̃ est rectitudo. Sic appetitus
sensitiuus ꝑ bonum sensibile rectitudinem, mediante transformatione
q̃ est amor. Et dicitur patet tres esse transformationes,
vna sc. in vi rectitudinis quam
ꝑsupponit alia. Amor, alia
in appetitu sensitiuo, q̃ est ipse
amor, qui est passio animae.
Terna est ī corpe, q̃ est amoris effectus. Quia odium ēstar
de odio. Ad eius obiectum sit
malum tm, et vi q̃ nō, q̃ nō
omne odium est bonum, sed odio
malum semp est bonum, quod obiectum odij nō est malum tm.
Item vnum et idem, cum ab vno
amat, et ab alio odit, sed vnum
et idem nō pt esse bonum et malum, quod obm odij nō est malum tm. Et contra sit sic. Vt ad
ad bonum, sta odium ad malum.
Sed obm amoris est bonum
tm, nullo enim pt aliquis amare
nisi sub ratione qua bonum quod
a illi obiectum odij est malum
tm. Et q̃ de obiecto odij possimus loqui dupr, sc. a' de
eo q̃ est obm eius per se.
Aut de eo q̃ est obm eius
ꝑ accns. Primo: obm odij
nō est aliud nisi apprehensum sub sola ratione q̃ malum

nullo enim pt aliquis odire nisi
in quantum ipse apprehendit sub
aliqua ratione mali. Secundo loquendo de obiecto, dico q̃ bonum
pt esse obm odij. Sic enim ap
petitus cum intendit ꝑ accns
in aliquod malum, in quantum ten
dit in bonum, tunc illud ma
lum annexum est. Sic odium fre
quenter ꝑ accns refugit bonum
in quantum ꝑ se refugit malum,
quod est annexum illi bono, quod
ꝑm in oppositum. Odium q̃ odit
malum tunc annexum est mino
bonum, quod refugit appt malum
nō est laudabile, quia nō dr
refugere bonum simpr ꝑ malo
ꝑm q̃ Sic nō dr tendere appetitus
ꝑ accns ī malum simpr ꝑ bo
no ꝑm q̃, ut pt dici breuius
q̃ aliquis cum quod est bonum simpr
apprehendit sub ratione mali, et
sic odit bonum simpr, quia app
hendit ut malum. Ad secundum
q̃ quia vnum et idem nō possit
esse bonum sed et malum absolute, tamen vnum et idem pt esse co
ueniens vni, et disconueniens
alij, et quod repugnat appetitui
ut nociens sibi repugnat sibi
sub ratione boni, et quod repugnat
ei ut disconueniens sibi repugnat
sibi sub ratione mali. Et dicitur q̃ est habitudo ~~odij~~ odij
et ad habitudinem amoris. Et
dicat q̃ sit habitudo contrietatis, quia quia ~~sicut causa~~